

کیانوش‌راد: باید شرایط روحانی را درک کرد و به او حق داد که قدم به قدم و دست به عصا حرکت کند

عضو شورای مرکز حزب اتحاد ملت در رابطه با ارزیابی خود از سخنان اخیر رئیس جمهوری با مردم گفت: رئیس جمهوری هوشمندتر از آن است که در هنگامی که باید سخنی بگوید سکوت کند، او به زودی و در ایام انتخابات صراحت لهجه بیشتری خواهد داشت و روشنگری‌های بیشتری از خود نشان می‌دهد. او به زودی با مردم آنچنان که شرایط ایجاب می‌کند، سخن می‌گوید. امروز باید شرایط روحانی را درک کرد و به او حق داد قدم به قدم و دست به عصا حرکت کند.

به گزارش ایسکانیوز به نقل از روزنامه شرق، محمد کیانوش‌راد عضو شورای مرکز حزب اتحاد در رابطه با انتخابات انتخابات آتی ریاست جمهوری گفت: قرار است دوازدهمین انتخابات ریاست جمهوری اردیبهشت‌ماه سال آینده برگزار شود و هرچه بیشتر به زمان انتخابات نزدیک‌تر می‌شویم، رقابت‌های بین جریان‌های سیاسی برای پیروزی در این میدان جدی‌تر می‌شود و رقبا به مواضع یکدیگر می‌تازند؛ اما در این میان رنگ‌وبوی این انتقادات متفاوت از گذشته شده است و توهین و افترا هم چاشنی رقابت‌های انتخاباتی تندروهای جناح راست شده است.

انتقادات تندی را رقبای حسن روحانی از تریبون‌های بزرگ و کوچکشان نثار رئیس‌جمهوری می‌کنند و به عملکرد او و دولتش بر سر برنامه هسته‌ای کشور نیز نقد وارد می‌کنند.

اما در مقابل دولت روحانی آن‌چنان به این انتقادات بی‌توجه است و سر در لاک امور یومیه‌اش دارد که صدای هوادارانش را در آورده است و به کم‌کاری و بی‌توجهی به پشتوانه مردمی‌اش محکوم می‌شود. در این باره و اینکه حسن روحانی در هشت‌ماهی که به برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری باقی‌مانده است، چه باید بکند تا حامیانش را همچنان دلگرم نگه دارد، با محمد کیانوش‌راد، عضو شورای مرکز حزب اتحاد ملت به گفت‌وگو پرداختیم.

او می‌گوید: در شرایط فعلی جدای هر انتقاد و کاستی‌ای که به دولت وارد است، حمایت از حسن روحانی به‌عنوان فردی که به دنبال حاکمیت قانون و حاکمیت رأی مردم است، وظیفه همه اصلاح‌طلبان، اعتدال‌گرایان و قانون‌گرایان-افراد مستقلی که به جریان‌های سیاسی کشور تعلق ندارند و خواستار اجرای قانون اساسی هستند- است.

به عقیده این نماینده مجلس ششم و استاد دانشگاه، هتاکان به شخصیت‌ها و مسئولان نظام را نمی‌توان افراطی نامید؛ چراکه در تعریف تندروی و افراطی بودن علم سیاسی قرار نمی‌گیرند. او می‌گوید آنها آدم‌هایی هستند که با تمسک بر آیین‌ها، علائم و نمادهای ارزشی ما سعی می‌کنند سکویی برای رشد خودشان دست‌وپا کنند.

رئیس پیشین دانشگاه شهید چمران اهواز در بخش دیگری از مصاحبه نیز بر این باور است که در کشور برخورد جبهه‌ای وجود دارد. در این فضا دو جبهه با هم رقابت می‌کنند، یک جبهه خواستار حاکمیت قانون اساسی و رأی و نظر مردم است و جبهه دیگر به‌هیچ‌وجه حاکمیت و رأی مردم و قانون اساسی را بر نمی‌تابد.

مشروح گفت‌وگویی با کیانوش‌راد، نماینده دوره ششم مجلس شورای اسلامی و عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت در ادامه می‌آید.

مدتی است که برخی گروه‌ها و چهره‌های تندرو جناح راست از عملکرد روحانی به‌ویژه در موضوع برجام انتقاد می‌کنند و به واسطه

انتقاداتشان از برجام از تریبون‌های بزرگ و کوچکی که در اختیار دارند با القابی نامناسب به روحانی و دولتمردان توهین می‌کنند؛ اما در مقابل روحانی و تیم رسانه‌ای‌اش نسبت به این تخریب‌ها و توهین‌ها واکنش مشخصی ندارند. به نظر تان دولت باید با این هجمه‌ها در ماه‌های پایانی عمر دولت یازدهم، چه کند؟

در چند روز اخیر متأسفانه سیل حملات بی‌وقفه و ناجوانمردانه علیه رئیس دولت بیشتر از گذشته شده است و این حملات از سوی کسانی شکل می‌گیرد که خود را مدافع نظام می‌دانند. آنها سعی می‌کنند نشان بدهند که دلسوز و مدافع نظام و آرمان‌های انقلاب هستند؛ اما از این اصل غافل شده‌اند که سبک حملاتشان به حسن روحانی نشان‌دهنده لجابت و کینه آنهاست؛ هرچند که من معتقدم چنین روشی، بیش از اینکه به روحانی آسیبی وارد کند، به شخصیت و جایگاه اجتماعی گویندگانش ضربه می‌زند و در حقیقت صداقت را از تهمت‌زندگان سلب می‌کند. روحانی مثل هر فرد دیگری آمیزه‌ای از نقاط قوت و ضعف است و می‌شود در کارنامه کاری او نکات مثبت و منفی درخور توجهی را برشمرد؛ اما آنچه در این میان قابل توجه‌تر است و سبب حیرت و شگفتی مخاطبان می‌شود، این است که این دست توهین‌ها و تهمته‌ها از سوی جمعی در جامعه رواج داده می‌شود که دغدغه حفظ نظام جمهوری اسلامی را دارند و می‌خواهند مروج اسلام و اخلاقیات باشند؛ اما دریغ که چنین موضعی جز بی‌اعتمادی و روی‌گردانی مردم و نسل جوان برای آنها ثمری نخواهد داشت.

فکر می‌کنید این جمع چرا سعی دارند رقبایشان را با توهین و تحقیر از میدان به‌در کنند؟

متأسفانه گروهی در کشور هستند که به نظر خودشان کارشان و دغدغه‌شان دفاع است. آنها خودشان را مدافع دین و اخلاقیات می‌دانند؛ درحالی‌که رفتارهای نادرستی را می‌توان از آنها مشاهده کرد. گروهی که به اعتقاد من حتی نمی‌توان آنها را هتاکان افراطی نامید؛ چراکه در تعریف معنای تندروی و افراطی بودن علم سیاسی قرار نمی‌گیرند. آنها افراد بی‌صداقتی هستند که با تمسک بر آیین‌ها و علائم و نمادهای ارزشی ما سعی می‌کنند سکویی برای رشد خودشان دست‌وپا کنند. به عقیده من این دست از افراد را باید از افراطیون و تندروها جدا دانست. رادیکال‌ها اگرچه در جناح‌های مختلف سیاسی با تکیه تند بر اهدافشان شناخته می‌شوند؛ اما رادیکال بودن، هتاک و فحاشی در کارشان جایی ندارد.

خاستگاه این سبک از جدل سیاسی که مدتی است از سوی برخی جریان‌های سیاسی جناح راست روال شده کجاست؟ متأسفانه این ادبیات سخیف از سوی کسانی وارد ادبیات سیاسی کشور شده است که در برخی سازمان‌های کشور ریشه دارند. این ادبیات همواره در مبتذل‌ترین بخش‌های اجتماعی هر جامعه‌ای وجود دارد و حالا هم متأسفانه از سوی برخی افراد در مراسم‌های خاص یا برخی رسانه‌های خاص، وارد ادبیات سیاسی کشور شده است؛ من فکر می‌کنم اگر بزرگان جریان‌های سیاسی کشور چه اصلاح‌طلب و چه اصولگرا، تدبیری برای آن اتخاذ نکنند و این مشکل و انحراف اخلاقی اجتماعی را درمان نکنند، باید به‌زودی برای عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور به سوگواری نشست. چراکه مردم با مشاهده چنین رفتارهایی به مسئولان کشور بی‌اعتماد خواهند شد.

به نظر تان این هتاک‌ها تأثیری بر پشتوانه اجتماعی روحانی داشته است؟ فکر می‌کنید پشتوانه مردمی و جایگاه اجتماعی روحانی و دولت امید دربارہ خرداد ۹۲ چه تغییری کرده است؟ آیا روحانی و تیمش توانسته‌اند این پایگاه اجتماعی را حفظ یا تقویت کنند؟ بدون تردید کسانی که انتقادات غیرواقع‌بینانه به دولت دارند و با هتاک و فحاشی با دولتمردان برخورد می‌کنند، به خوبی بر بازخورد منفی رفتارشان در جامعه آگاه هستند و آن را بارها و بارها امتحان کرده‌اند. آنها مردم و آرای‌شان را نشانه نگرفته‌اند که روحانی و تیمش بخواهند نگران آن باشند، هتاک‌های آنها دو هدف را نشانه گرفته است؛ هدف اول آنها این است که دولت را ناچار به انصراف، عقب‌نشینی و

کوتاه آمدن در موضعی بکنند که مقبول آنها نیست و هدف دومشان هم این است با این هتاک‌ها مانع ریزش بیشتر نیروهای حامی خود شوند که از چنین ادبیاتی لذت می‌برند. در واقع هدف آنها دلگرم کردن تندروها و افراطی‌های اصولگراست و گرنه اصولگرایان معتدل و منصف که به خوبی به شرایط جهانی و داخلی کشور واقفند، نشان داده‌اند همواره از مواضع تندروهایشان دوری می‌کنند و با آنها فاصله دارند.

تحلیلگران سیاسی و جمعی از صاحب‌نظران اصلاح‌طلب، این انتقاد را به روحانی و تیم رسانه‌ای او وارد می‌دانند که آن‌طور که باید و شاید شفاف و صریح درباره موانع موجود با مردم سخن نمی‌گوید؛ آنها روحانی و تیمش را به تغییر رویه در امور رسانه‌ای و ارتباط با مردم تشویق و سفارش می‌کنند، مثلاً می‌گویند روحانی باید در مصاحبه اخیرش با مردم شفاف‌تر و قاطعانه‌تر سخن می‌گفت. ارزیابی‌تان از این امر چیست؟

به نظرم روحانی هوشمندتر از آن است که در هنگامی که باید سخنی بگوید سکوت کند، او به‌زودی و در ایام انتخابات صراحت لهجه بیشتری خواهد داشت و روشنگری‌های بیشتری از خود نشان می‌دهد. او به‌زودی با مردم آنچنان که شرایط ایجاب می‌کند، سخن می‌گوید. امروز باید شرایط روحانی را درک کرد و به او حق داد قدم‌به‌قدم و دست‌به‌عصا حرکت کند. می‌دانیم که کشور نیازمند آرامش است و همراهی همه دستگاه‌های اجرائی را طلب می‌کند.

پس روحانی زمان را برای بیان مسائل مناسب نمی‌داند؟

بله، به همین دلیل هم است که من فکر می‌کنم بسیاری از تحلیل‌های سیاسی صاحب‌نظران باید با در نظر گرفتن چارچوب تاریخی این روزهای جامعه ایران مورد اعتنا و ارزیابی قرار گیرد. بدون تردید جامعه سیاسی ایران خوب می‌داند که در کشور برخورد جبهه‌ای وجود دارد؛ در این فضا دو جبهه با هم رقابت می‌کنند، یک جبهه خواستار حاکمیت قانون اساسی و رأی و نظر مردم است و جبهه دیگر به هیچ‌وجه حاکمیت و رأی مردم و قانون اساسی را بر نمی‌تابد.

زمان زیادی تا برگزاری دوره بعدی انتخابات ریاست‌جمهوری باقی نمانده است و شنیده می‌شود جمعی از هواداران اصلاحات که رأیشان را به سید حسن روحانی ریختند و در انتخابات مجلس شورای اسلامی هم با حضورشان جناح راست را غافلگیر کردند، از انفعال حسن روحانی در سیاست داخلی و ناکامی محمدرضا عارف در ریاست مجلس دلسرد شده‌اند و می‌گویند حضورشان پای صندوق‌های رأی سودی برایشان نخواهد داشت، به عقیده شما برگ برنده روحانی برای جذب مجدد آرای این طیف از پشتوانه مردمی‌اش چیست؟

مهم‌ترین برگ برنده روحانی در انتخابات پیش‌روی ریاست‌جمهوری برخورد صادقانه و شفاف و شجاعانه‌اش با مردم است؛ روحانی اگر بیاید و صادقانه، شفاف و شجاعانه با مردم سخن بگوید و برایشان آشکار کند که چه موانعی بر سر راه داشته است، مردم باز هم به او اعتماد خواهند کرد.

در این بین اما فعالان سیاسی-اجتماعی وظیفه دشواری دارند؛ باید توجه مردم را به واقعیت‌های موجود جلب کنند. مردم باید به خوبی بدانند که الان شرایط ایده‌آل نیست. مردم باید در این شرایط از کسی حمایت کنند که نماینده طیفی باشد که حاکمیت رأی مردم و قانون اساسی جز اصولش است. ما باید بدانیم که در شرایط خیالی، کاری از پیش نخواهیم برد و در شرایط خیالی نمی‌شود موضوعات سیاسی را به بحث گذاشت.

با این اوصاف فکر می‌کنید روحانی موفق می‌شود برای دوره دوم انتخابات ریاست‌جمهوری‌اش که اردیبهشت‌ماه سال آینده برگزار می‌شود، آرای هواداران و حامیان اصلاح‌طلب را مجدد جذب کند؟

سخن دقیق در این باره نیازمند ارزیابی میدانی است و به تأمل بیشتری نیاز دارد اما من تصور می‌کنم که اگر رأی حسن روحانی بیشتر از دوره اولش نباشد، کمتر هم نخواهد بود. چراکه مردم هشت سال پیش و مدیریت احمدی‌نژاد را خوب به یاد دارند و فراموش نکرده‌اند که محمود احمدی‌نژاد و حلقه مشهور یارانش چه بر سر این کشور آوردند. مردم می‌دانند ریشه بسیاری از کاستی‌هایی که در زندگی روزمره با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، به دولت روحانی ارتباط ندارد. باید ریشه این عوامل را در جاهای دیگری یافت.

و نکاتی که روحانی می‌تواند روی آن برای ارائه کارنامه به مردم تأکید کند، کدام‌اند؟

مردم به خوبی درک می‌کنند که کنترل تورم در دولت روحانی در مقابل افزایش قیمت‌های هرروزه پیشرفت محسوب می‌شود هرچند هنوز دولت نتوانسته است موفقیت محسوسی در رونق‌بخشیدن به اقتصاد داشته باشد. به هر حال در حوزه‌های فرهنگی، اجتماعی و حتی سیاسی و به‌ویژه در امر سیاست خارجی، عملکردها قابل‌مقایسه با دولت محبوب تندروها نیست. مردم همه اینها را کنار هم قرار می‌دهند و تصمیم می‌گیرند؛ تجربه‌هایی که مردم در دولت‌های قبل به دست آورده‌اند، سبب رویگردانی آنها از تندروی‌ها و افراطی‌گری‌ها شده است. مردم ما واقعا پخته شده‌اند. آنها مردمی هستند که انقلاب کردند، هشت سال جنگیدند، تجربه دولت‌سازی را دارند، دولت اصلاحات را تجربه کردند. آنها آن قدر پخته شده‌اند که می‌دانند اگر در انتخاباتی مثل شورای شهر تهران دوم نباشند، نتیجه‌اش می‌شود پیداشدن فردی به اسم احمدی‌نژاد و در دسرهایی که به خاطر ظهورش هشت سال در کشور به وجود آمد. آنها می‌دانند در این شرایط ویژه و خاصی که کشور قرار دارد، روحانی گزینه مطلوبی است که به حاکمیت رأی آنها و قانون معتقد است.